

„הרגשתי פצועה ופגועה“ * „אני מתה לאהוב ולתת, אבל אינני מתאהבת בקלות“ * „אינני יכולה להתחרות עם הרווקות הצעירות“ * „קשה לאשה לחיות לבד“ * „במשך השנים מתחילה להצטבר עייפות ומרירות“ * „לבוא לבד לחברה של נשואים — זה אסון“ * „אהיה מוכנה לוותר לבעל החדש בכל הדברים שגרמו לסיכסוכים ביני ובין בעלי הקודם“.

קורה, ואחרי חודש או חודשיים של אלגנטי, טויות, יוצאת לי כל הרוח מהמפרישים, ואני אומרת לעצמי שלא כדאי להתאמץ, מכיוון שזה בין כה רך מעלה את הצפיפות ומגביר את האכזבה, אז שילכו כולם לעזאזל. היו לי רומנים עם גברים נשואים, רובם חכמים ואינטליגנטים ואגואיסטים. הנשים שלהם לא היו חכמות גדולות. סתם פצצות מין שגמרו גימנסיה, מבית טוב.

ההגדרות שנת

מין, אהבה, גברים

ראיון אינטימי

*** אילנה:** גרושה צריכה לדעת את מקומה ועם איזה גבר לבזבז את זמנה. אני יודעת מראש את מי אני יכולה להשיג ואת מי לא. עד היום שכבתי עם חמישה גברים בסך הכל — כולל בעלי לשעבר, רק פעם אחת שכבתי עם מישהו שלא אהב אותי ואני לא אהבתי אותו. הרגשתי פצועה ופגועה, ושאיין לכל העניין ערך. לא אעשה דבר כזה אף פעם יותר.

אני נעלבת מהר, בוכה מהר, ונפגעת קשה כשמישהו מעוניין רק לשכב איתי, ושבעצם לא איכפת לו אם זו אני או מישהי אחרת. במיטה אני נותנת את הדבר החשוב ביותר שיש לי — אז למה לי לתת למישהו שאני לא אוהבת? עם החבר הנוכחי שלי לא שכבתי בהתחלה חצי שנה, עד שהייתי בטוחה לגמרי שהוא אוהב אותי.

אני מתה לאהוב ולתת, אבל אני לא מתארת בקלות. גם לא בגלל אותן הסיבות שגלגלן התאהבתי בגיל 20. אני אף פעם לא מרגישה צורך לשכב עם מישהו סתם. על פי רוב אני נמשכת לבחורים בגילי, לפעמים אני יוצאת אפילו עם בחורים יותר צעירים ממני.

*** תמר:** אני צריכה מין, אני לא מרגישה שאם אני שוכבת עם מישהו, אני נרצחת לו. אני יכולה בשקט לשכב עם סתם ידיד, כדי לפרק את המתח, ולא איכפת לי אם למחרת הוא מסובב עם חתיכה אחרת. היה לנו נעים, וזה הכל. אני לא רואה בו חתן לעתיד, ומצדי הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה עם מי שהוא רוצה. העיקר ש אני רגועה ולא עצבנית, ושאיין לי חלומות מייניים.

„אני מפחידה גברים“

*** ני שוכבת עם מישהו כל יומיים-שלושה.** זהו לי מספיק גברים, מי שלא התייחס אלי כמו שאני אוהבת — גמרת איתו. אני לא מנסה ללמד אף אחד שום דבר במיטה. אם אנחנו לא מתאימים, אני אומרת לו שלום ומחפשת אחר. מה יש, חסרים לי גברים בדיוק לטעמי?
בכלל, הלב שלי לא נשבר בקלות על גב.

כך נולד

אי אפשר שלא להיתקל בהן. הן תמיד בולטות בשטח, אפילו בדי-זינגוף הנוצץ. הן מטופחות, אלגנטיות, לבושות לפי האופנה האחרונה. הן שנונות, אינטליגנטיות, לפעמים יפהפיות, תמיד חתיכות. הגברים מתלהבים מהן, הנשים מקנאות בהן. אבל הן גם גרושות! אז מה? האם שונה הגרושה מכל אשה אחרת?
כאשר הגרושה היא אשה מבוגרת, עייפה ואפורת, מטופלת בילדים וחסרת מיקצוע, לא צריך להיות נביא כדי לומר שגורלה רע ומר. אבל מה מצבה של הגרושה הוזהרת, בישראל של שנת 69? מה מסתתר מאחורי המסיכה המקסימית? האם היא מאושרת באמת כפי ש היא נראית? האם מצבה מוצא את ש עיניה — או שהיא מחפשת את ההזדמנות הראשונה להתחתן שוב?

רים. מספיק פעם אחת. אפילו אם מישהו מוצא חן בעיני, לא איכפת לי אם הוא הולך לו. אני לא מתגעגעת לאף אחד, ושוכחת אותו אחרי יומיים, עוד לפני שמתחיל הרומן החדש.

אני יודעת שאני מפחידה קצת גברים. הם רואים שאני חזקה ועצמאית, ויש כאלו ש מפחשים בעצם אשה שתישען עליהם ותיתן לה בהם. אז שילכו לעזאזל.

כמובן שאם מישהו מוצא חן בעיני, אני עושה כל מה שאני יכולה לתפוס אותו. כל רומן זה סיפור חדש, ואני לא מתעייפת אף פעם מרומנים.

אני בטוחה שזה לא ימצא חן בעיני הרבה אנשים, אולי אפילו לא בעיני אילנה, אבל בעיני זה בהחלט לא מגעיל לשכב עם מישהו סתם, בלי לרצות אפילו לראות אותו עוד פעם.

*** מרים:** פעם לא שכבתי עם גבר ב משך שנה שלמה וזה לא הציק לי, למרות שאיני נמנית על אלה שסומנות ידן בצלחת. שכבתי עם הרבה גברים, אבל אף פעם לא שכבתי סתם. אני יכולה להיכנס עם מישהו למיטה רק כשאני מרגישה שיש בינינו משהו, שיש רצון להמשיך ולהכיר אחד את השני, אבל סתם אני לא מסוגלת.

כשנכנסים עם גבר למיטה והוא הולך בוקר ולא מטלפן יותר, אפשר למות מרוב עלבון. לכן אפשר לפחות לנסות למנוע ש זה יקרה. ודאי שלא תמיד מצליחים.

„כל שנה — קשה יותר“

עד לפני שלוש שנים, הלך לי עם כל מי שרציתי. היום לא, היום הגבר כבר

אלה זוהר

כדי למצוא תשובות לשאלות אלו, כינסה כתבת, „העולם הזה“, אלה זוהר, שלוש גרושות וזהרות לראיון אינטימי וגלוי-לב, שנמשך לאורך ארבעה ערבים רצופים. למרואיינות היה תנאי יחיד,

לא אוהב את גישתי לעבודה שלי, את ההרגלים הקבועים שלי, החשובים לי, כאשר גבר פוגש בחורה בת 25 או יותר, הוא בטוח שכל מה שהיא רוצה, זה להתחתן. אז למה לו להסתכן כשהעולם מלא בנות 20, שלא יודעות אומנם כלום, אבל מרגישות חופשיות מאוד, וחשובות שלשכב עם גבר זה כמו לאכול ארוחת בוקר.

אני לא יכולה להתחרות איתן, למרות כל מה שאני כבר יודעת. ובכלל, כשאני חושבת על כך, אז מה בעצם אני כבר יודעת שהן לא יודעות? בימינו לומדים מהר. כל שנה שעוברת משאירה בי קצת מרי-רות, למרות שאני מנצלת את כל מלאי ה הומור שלי ומשתדלת לא לקחת ללב.

קשה לאשה לחיות לבד, להתווכח עם נהגי אוטובוס, לסדר ענייני מס הכנסה ולס-חוב חבילות הביתה.

מה שמזוהר הוא, שהביטחון העצמי שלי דווקא יורד משנה לשנה, במקום להיפך. כל שנה קשה לי יותר למצוא אנשים שמוצאים חן בעיני, וקשה לי יותר לקשור קשרים. לאט לאט זה הופך לבעייה רצינית, כי כדי שיישאר לי קצת פילפל ומלח בחיים, אני צריכה לפגוש מפעם לפעם גבר שימצא חן בעיני, שיעורר את סקרנותי, שבגללו יתחשק לי ללכת למספרה ולקנות שמלה חדשה. אז ככה זה. כשיש מולך את פוגשת כל כמה חודשים מישהו שמחזיר לך את שמחת ה חיים, ואחר כך הרומן נגמר. במשך השנים מצטברים הרומנים, ואפילו אם כולם היו מוצלחים ויפים, מתחילה להצטבר גם עייפות ומרירות.

בזמן האחרון יש לי מזל לפגוש גברים לא גנונים ביותר, בלי טיפת יושר פנימי. אני מאמינה לאנשים, ורק אחר-כך אני מגלה שסידרו אותי, אבל אז כבר מאוחר מדי. אלא שהנסיון לא מלמד אותי. כל פעם שאני יוצאת, לבושה יפה ומאופרת, מנקר לי בלב: אולי אפגוש מישהו חדש. אולי דווקא היום. אבל כמובן ששום דבר לא

„כל שנה — קשה יותר“

בזמן האחרון יש לי מזל לפגוש גברים לא גנונים ביותר, בלי טיפת יושר פנימי. אני מאמינה לאנשים, ורק אחר-כך אני מגלה שסידרו אותי, אבל אז כבר מאוחר מדי. אלא שהנסיון לא מלמד אותי. כל פעם שאני יוצאת, לבושה יפה ומאופרת, מנקר לי בלב: אולי אפגוש מישהו חדש. אולי דווקא היום. אבל כמובן ששום דבר לא

ככה זה אצלי, כל פעם שאני פוגשת מי שהו מקסים, אני בכל זאת מתחילה איתו רומן, למרות שאני יודעת שעוד שבוע ארי גיש ויפת וארוך לבכות אצל החברות שלי.

„במיטה — אין לי הגנה“

*** צד גבר,** אפילו כשהוא מאוהב, ה אשה היא אדם שחיים איתו, ובניתיים עושים גם דברים חשובים אחרים, כמו עבד זה וכדומה. אבל בשבילי הגבר הוא מישהו שאני חיה לא איתו, אלא למענו.

בכלל, יחסימין זה לא עניין שווה. האשה נותנת והגבר לוקח וככה זה. הדיבורים על המהפיכה המינית זה שטויות. אי אפשר ל הגיע לסיפוק בחי מין בצורה אחרת, מכיוון שאורגנום של האשה נובע ממצב נפשי, ולא פיזי. ומצב נפשי זה הוא במהותו תחושה של נתינה, של רצון להתמוגג עם מישהו ו להיות לגוף אחר. ולהרגיש ככה אפשר רק כשנוצרת הרבה אינטימיות, וחום וביטחון.

כשאני במיטה עם גבר, אין לי כל הגנה נגדו. אני חשופה לגמרי לפגיעות, וכשאני נפגעת, הפגיעה היא בלי שום פרופורציה לעצם המעשה. לכן כשאני נכנסת למיטה עם מישהו שאני לא בטוחה בו — אני מפתחת ונסגרת מבחינה ריגשית — ואז בכל העניין אין הרבה טעם. לפעמים, לתקופות קצרות מאוד, כל העסק מתהפך, ואני מסוגלת לשכב ולקחת. אבל זה קרה לעיתים רחוקות מאד. לדעתי, אין דבר כזה הנקרא חוסר התאמה מינית בין זוג שאוהב. אם אני רוצה מישהו, תוך שלושה חודשים יהיה לי טוב איתו ב מיטה, ולא חשוב עד כמה אנחנו לא מתאימים בהתחלה. אם אני אוהבת גבר, אני גם אוהב לעשות כל מה שהוא רוצה במיטה. אני נהנית מזה.

בזמן האחרון יש לי מזל לפגוש גברים לא גנונים ביותר, בלי טיפת יושר פנימי. אני מאמינה לאנשים, ורק אחר-כך אני מגלה שסידרו אותי, אבל אז כבר מאוחר מדי. אלא שהנסיון לא מלמד אותי. כל פעם שאני יוצאת, לבושה יפה ומאופרת, מנקר לי בלב: אולי אפגוש מישהו חדש. אולי דווקא היום. אבל כמובן ששום דבר לא

בזמן האחרון יש לי מזל לפגוש גברים לא גנונים ביותר, בלי טיפת יושר פנימי. אני מאמינה לאנשים, ורק אחר-כך אני מגלה שסידרו אותי, אבל אז כבר מאוחר מדי. אלא שהנסיון לא מלמד אותי. כל פעם שאני יוצאת, לבושה יפה ומאופרת, מנקר לי בלב: אולי אפגוש מישהו חדש. אולי דווקא היום. אבל כמובן ששום דבר לא

„כל שנה — קשה יותר“

בזמן האחרון יש לי מזל לפגוש גברים לא גנונים ביותר, בלי טיפת יושר פנימי. אני מאמינה לאנשים, ורק אחר-כך אני מגלה שסידרו אותי, אבל אז כבר מאוחר מדי. אלא שהנסיון לא מלמד אותי. כל פעם שאני יוצאת, לבושה יפה ומאופרת, מנקר לי בלב: אולי אפגוש מישהו חדש. אולי דווקא היום. אבל כמובן ששום דבר לא

נישואים מחדש

*** תמר:** להתחתן סתם פעם שנייה אפשר תמיו. אבל מפתח אותי נורא שלא אמצא שוב פעם מישהו שמתאים לי. אני רוצה מאוד להתחתן, אבל עם מישהו חכם, שאפשר להיות איתו. לא איכפת לי איך הוא נראה, בתנאי שלא יהיה דוחה, כמובן.

אני לא מוכנה להתחתן עם מישהו רק כדי לא להישאר לבד. להיפך, משנה לשנה עלולות הדרישות שלי יתכן כי בגיל 50 הן יתחילו לרדת, אבל עד אז יש לי עוד הרבה שנים. עוד דבר, אני מוכנה להתחתן עם מישהו רק אם אנחנו מתאימים במיטה. כשי המין לא בסדר, שום דבר לא בסדר.

*** אילנה:** הבדידות לא כלייך מפריעה לי. מה שאיכפת לי זה ילדים. כשאני הולכת לפתחים ורואה את כל הילדים שם, זה צובט לי בלב. אבל, כמו שאומרים הגברים, בגלל שאני אוהבת חלב, לא אקנה פרה. אני רק מצטערת שלא נולד לי ילד.

אני מתה לאהוב ולתת, אבל זה לא אסון בעיני אם כרגע אין לי למי יש לי דברים אחרים בחיים. אני בטוחה שיום אחד אתחתן עם גבר, שלא רק שיאהב אותי ושאני אוהב אותו, אלא גם שנוע לחיות ביחד. כך חשבי תי בגיל 20, כשהתחתתי, וכך אני חושבת גם היום.

ראיון זה

תמורת גילוי ליבן המלא: הן ביקשו לי הישאר אלמוניות. גילוי שמותיהן עלול להפריע להן בעבודתן. השלוש אינן מייצגות את הגרושה הישראלית הממוצעת, אם יש בכלל דבר כזה. הן מייצגות רק את עצמן. השתתפו בראיון: תמר, בת 29, גרושה מזה ארבע שנים. שיער ערמוני גולש, עיניינת אפורות מלאות הומור. נאה וחיכית. עבודה מעניינת כי מזכירתה של איש ציבור ידוע. אילנה, בלונדינית ויפהפייה, בת 27. גרושה מזה שנתיים. מפיקת בכיר בעיתון גדול. מוכשרת מאוד, מצליחה מאוד. מרים, בת 25, גבוהה וחטובה. בעלת משרד ליחסי ציבור. גרושה מזה חמש שנים. היחידה מבין השלוש שיש לה הורים עשירים, עליהם אפשר לסמוך בשעת הצורך.